

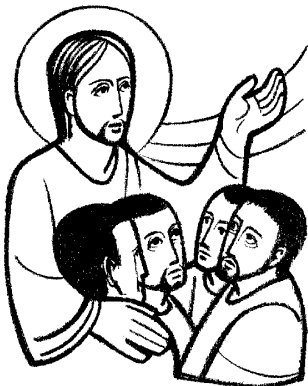
ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPA SV. MARTINA BISKUPA

Godina III – broj 19, svibanj 2013.

KAO MAJKA...

lv 17, 20-26

Mnoge majke mole za svoju djecu. To im ne može nitko zapovjediti. One to čine u brizi za svoju djecu, iz ljubavi prema njima. Svaka majka želi da je njezinoj djeci dobro. Svaka je majka zabrinuta, ako joj djeci ide loše. Ako je neka majka ravnodušna što će biti od njezine djece, mi osjećamo da to nije u redu.

Roditelji mogu puno učiniti za svoju djecu, ali ne sve. Ostaje puno toga čime oni ne raspolažu, i što ne mogu odrediti. Tu ostaje samo molitva: moliti Boga da on zaštiti djecu, da ih sačuva od nesreće i zla. Moliti znači, sebe i svoje brige povjeriti Bogu, u povjerenju, da on to može izvesti na dobro.

Isus čini, što jedna majka, što roditelji čine za svoju djecu: on moli za nas. Isus zna da neće biti dugo na ovome svijetu. Njegov se kraj približava. On se više neće moći direktno brinuti za svoju "djecu". Preporuča ih zaštiti Božjoj. On moli za njih. On moli ne samo za one koji su s njim išli, nego i za djecu "svoje djece". On moli za sve koji će po njima postati Isusovi učenici.

"Ja molim i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene". Ta riječ pokreće: Isus je i za mene molio! Da, također i za mene! Ne bilo kakvog anonimnog, kao što na primjer mi molimo za "bolesne" ili "izbjeglice" općenito, bez da ih pojedinačno poznamo. Vjerujem, da je Isus stvarno molio za mene, kao što vjerujem, da je za mene trpio i za mene umro.

Ali je li to moguće? Ja mogu stvarno osobno moliti za jedan dio ljudi, jer ne mogu na pameti imati tisuće prisutnih. Isus je drukčiji: On je utjelovljeni Bog. U svome božanskom znanju poznaje svakog od nas. I vjerujem da je u svome ljudskom srcu svakoga od nas uprisutnio. Ja za njega nisam broj. S apostolom Pavlom mogu kazati: "On, Krist, ljubio me i sebe je predao za mene".

Što je Isus u tom času oprostaja izmolio za nas od Oca? Njegova najveća briga: da oni, njegova "djeca" i "djeca djece", svi budu jedno. Strašno je za roditelje kad oni na smrtnom času moraju ostaviti posvađanu djecu. Za Isusa je to velika bol: nejedinstvo njegovih učenika, podjele među kršćanima.

Isus želi da svijet vjeruje njegovoj poruci. Posvađani kršćani čine nju nevjerodostojnom. Sada svi znamo, ako smo pošten: to pravo, duboko, življeno jedinstvo teško je postići. To zna svaka obitelj, svako društvo, svako poduzeće. To znamo iz politike kao i iz osobnoga života.

Isus stoga moli Boga Oca za jedinstvo koje On s njim živi: "Da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi". On daje samo jedan "tajni recept", kako uspijeva to jedinstvo. To se zove ljubav. I to doduše ona koja traži više korist drugih, nego vlastitu. Ona se raduje dobru drugih. Nije li to ono što majka čini, kad ona moli za svoju djecu?

LAŽNI OSMJESI I STVARNI KRIŽ

Društvo ti danas nameće da stalno moraš biti dobro raspoložen, veseljak i optimist i da ne smiješ nikada kukati. Kukanje je za slabiće! Stisni zube! Takav je život! Ta čak je i papa Franjo rekao da kršćani i u patnjama moraju biti radosni! Hm, dragi Franjo, nije li to kao da nam netko naredi da se fenomenalno zabavimo na najdosadnijoj zabavi na svijetu? Pokušavala sam tako dokučiti što je dobri Franjo time zapravo htio reći i na taj si način rastjerati cumulus nimbuse iznad glave koji me udaljavaju od istinske sreće. Potištenost i depresija stanja su u koja čovjek upadne iznenadno, potpuno nepripremljeno. Pogode ga kad se najmanje nada i paraliziraju ga svojim otrovom. Jednoga jutra on više nema snage ustati iz kreveta, više mu nemaju smisla niti jutarnja kava, niti odlazak na posao, a pomisao na susret s ljudima izaziva mu napad panike.

Prvog dana takvog stanja čovjek još uvijek vjeruje da je riječ o nekim danima u mjesecu, da je pojeo nešto pokvareno, a već drugog dana on traži savjet od prijatelja – kojima u dugim monolozima nastoji objasniti svoj problem koji niti sam u potpunosti ne razumije. Dok tako viče “Upomoć!” iz ponora koji ga vuče – ponora čiju snagu on osjeća cijelim svojim bićem, ali kojoj se slab i sam ne može oduprijeti. “Dramatiziraš!”, “Pa pogledaj što sve imaš, budi zahvalan!”, “Treba ti pozitivan stav!” – mi, ljudi, u neugodnim situacijama skloni smo pribjegavanju klišejima, nimalo ne pridajući pažnju konkretnom pozivu u pomoć, ali se ipak iznenadimo kada drugi na nama primijene istu metodu.

Nakon nekog vremena čovjek se umori, nestane mu glasa i on ostane sam na dnu ponora koji je za njega širi i dublji od onog ponora koji prijete drugim ljudima. Kada ga tuga zagrlji, čovjek ne može realno sagledati svoj život, ne može biti zahvalan, ne može biti radostan, ne može svjesno odlučiti biti optimističan i bezbrižan. On se u svojoj bespomoćnosti izgubi i samo nastavlja nizati crne misli, i nastavlja padati sve dublje i dublje. Iako razočaran u ljudima puno puta, pa i u svjestan svoje bespomoći i svojih mana, čovjek će, tek nakon što neuspješno pokuša pomoć ishoditi od drugog čovjeka, pomisliti kako se njegov spas krije u nečemu što je veće od njega, od svega ljudskoga.

Sramotno je reći, ali tek kad padne na dno, čovjek će, gotovo instinktivno, zaklopiti oči i – moliti. Tek nakon što odustane od slušanja tuđih izlanih savjeta, tek nakon što si prizna da njegovi problemi samo iscrpljuju i opterećuju one koji dišu kraj njega, čovjek će shvatiti da nema utjehe ni ljubavi kao što je ona Božja. Tek onda čovjek će se prepustiti u Njegove ruke, hrleći Mu u zagrljaj, darujući se potpuno, ne toliko iz ljubavi, koliko zato što nema što izgubiti – iz kukavičluka, iz straha, iz očaja. Stisnut će oči i izgubljeno trabunjati riječi bez smisla, ponekad samo nijemo plačući: „Molim te, molim te, molim te, molim te...“ Isus mu to neće uzeti za zlo, dopustit će mu da se isplače, da da svojoj tuzi oduška, ne prisiljavajući ga na lažni osmijeh. Isus mu neće ponuditi čarobno rješenje, a ipak, čovjeka će preplaviti milost, onakva kakvu doživi samo kada je potpuno gol, s manama i kukanjima, pred prijateljem koji ga ljubi bez obzira na njegovu nevjeru i slabosti. Isus će mu dati vremena da sam shvati da mu On vjeruje dovoljno da mu pokloni svoj križ, jer nema nimalo sumnje da on neće pomoći nositi ga s Njim do kraja. Samo putem križa Isus je doživio Uskrsnuće, Novi život za sve nas.

Gdje nema boli, patnje, odbacivanja, uvreda i teškoća, nema ni olakšanja, nema ni spasa, bez križa život je isprazna, utabana, staza koračajući kojom ne primjećujemo ljepotu krajolika, sunce koje nas grije, vodu koja nam gasi žeđ, drage nam suputnike – bez križa ne cijenimo niti cilj. Preko križa ćemo doći do slobode – Franjo to dobro zna, zato i ne skida bezbrižni osmijeh s lica – jer što je u našem životu više križeva, to smo sve bliži Životu o kojem sanjamo. (*Mateja Sertić*)

SVETKOVINA, BLAGDAN I SPOMENDAN – KOJA JE RAZLIKA?

Po čemu se u katoličkom liturgijskom kalendaru neki dan određuje kao svetkovina, blagdan ili samo spomendan? Koja je stupnjevitost liturgijskih dana i slavlja?

Prvotni i temeljni blagdan u kršćanstvu jest nedjelja, kada Crkva slavi vazmeno otajstvo prema apostolskoj predaji koja ima svoj početak u samom danu Kristova uskrsnuća. Liturgijska se slavljenja klasificiraju i primaju svoj stupanj prema važnosti i značenju koje im se pridaje. Tijekom povijesti to se mijenjalo i dovelo do veoma složenoga blagdanskog poretka. Nakon Tridentskog sabora (u 16. stoljeću) bilo je šest različitih blagdanskih stupnjeva, a mnogi blagdani imali su svoje osmine (cijeli tjedan nakon blagdana bio je obilježen tim blagdanom). Osmine su se dijelile na povlaštene, redovite i jednostavne. Osim toga, povlaštene osmine dijelile su se na osmine prvoga, drugoga i trećega reda. Bilo je nekoliko pokušaja pojednostavljenja ovoga kompliciranog stupnjevanja liturgijskih slavljenja. Prema odredbi Drugoga vatikanskog sabora, došlo je do bitnoga pojednostavljenja. *Opća načela o liturgijskoj godini i kalendaru*, donesena godine 1969., određuju da se liturgijska slavlja unaprijed razlikuju i nazivaju: svetkovina, blagdan, spomendan.

Svetkovine su najznačajniji dani, slavi se neko posebno Božje djelo spasenja; one su prvi stupanj liturgijskih slavlja, ispred blagdana i spomendana. Njihovo slavljenje počinje Prvom večernjom prethodnoga dana. Jedino Uskrs i Božić imaju svoju osminu. Blagdani su drugi stupanj liturgijskih slavlja. Slave se u okviru prirodnoga dana, nemaju Prve večernje, osim ako se radi o blagdanima Gospodnjim koji spadaju na nedjelje kroz godinu. Spomendani su treći stupanj liturgijskih slavlja. Na spomendane slavi se neki manje važan spomen u čast Blažene Djevice Marije ili nekoga sveca. Spomendani mogu biti obvezatni ili neobvezatni. (*don Marin Škarica*)

OGLASI

PROBA ZBORA je po dogovoru sa s. Cecilijom!

SVIBANJSKE POBOŽNOSTI su svaki dan kroz mjesec svibanj prije sv. mise. Prvopričesnici su obavezni dolaziti.

Zahvaljujem obiteljima za obiteljski dar i dar za zvona. Potičem i ostale! Hvala i za doprinos za tiskanje župnog listića. Obiteljski dar darovale su obitelji:

DVD Virje, 500kn	Cvitković, Trnovac 26A
Rerich, T. prodavić 27	Tkalčec, Kolodvorska 46B
Volarić, Mitrovica 64	Bosorić, Mitrovica 136
DVD Šemovci = 100kn	Pavunić, Kolodvorska 33
Pajca, Mitrovica 15	Pintar, Rusanova 12
Laloš, A. Hebranga 14	

*Pogledaj Njegovo divljenje
vrijedno Lice.*

*Pogledaj Njegove suzne i
klonule oči.*

Pogledaj Njegove rane.

Pogledaj Isusa u Lice.

I shvatiti ćeš koliko nas ljubi.

Sv. Tereziia od Dieteta Isusa

SVETE MISE U TJEDNU 12.5. – 19.5.2013.

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
12.5.	N	7. VAZMENA NEDJELJA	8.00 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Ivan Miletić 10.30 – PRVA SVETA PRIČEST (Župna crkva) * NEMA VEČERNJE SV. MISE
13.5.	P	<i>Gospa Fatimska</i>	7.00 + Petar, Mijo i Magda Lauš, Ana i Franjo Grahovec 18.30 – Svibanjska pobožnost (župna crkva)
14.5.	U	<i>Sv. Matija apostol</i>	19.00 + Ivan Martinaga 19.30 – vraćanje prvopričesničkih haljina 19.30 – molitvena zajednica
15.5.	S		19.00 + ob. Jakopović 19.30 – Marijina Legija
16.5.	Č	<i>Sv. Ivan Nepomuk</i>	19.00 + Barbara Škriljevečki 19.30 – Euharistijsko klanjanje
17.5.	P		16.00 – generalna proba za Sv. Potvrdu (svi doći obavezno) 17.00 – sv. ispovijed za Sv. Potvrdu (obavezno) 19.00 – KUMULATIVNA: Đuro Ogrizović (god.); Maca i Ivica Kendelić; Branko Černy; Josipa (ž) Berta (10g); ob. Sabolić i Pošta; Vjekoslava Marčinko; Zvonko, Ivan i ob. Tkalčec; Ivan i ob. Subotičanec, Stjepan Sušan; na nakanu; Petar (god.) i Ivan Zubanović; Matija Mikor
18.5.	S		10.00 – SVETA POTVRDA 19.00 – Sv. Misa (Šemovci): + Đuro i Vino Granja, obit. Vrabec
19.5.	N	PEDESETNICA DUHOVI	9.30 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Antun i Klara Magdić, Marija Budaj 10.30 – Župna sv. misa 19.00 + Mirko Grivić (2.god) 20.00 – vraćanje haljina od sv. potvrde iza sv. mise u župnoj crkvi

Broj žiro-računa: 2402006-1100089025 (Erste Banka); Izdaje: Župa Sv. Martina, Lj. Gaja 11, 48326 Virje; Telefon: 048/897-235, e-mail: zupni-ured-virje@kc.t-com.hr; Radno vrijeme župnoga ureda: utorak - petak (9,00-11,00 sati) i radnim danom nakon Sv. Mise; Uređuje: Lana Cikoš; Odgovara: vlč. Ivica Bačani, žpk.; Tisak u vlastitoj nakladi; Naklada: 300 komada